2024/2841

14.11.2024

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/2841

ze dne 23. října 2024,

kterou se zavádí evropský průkaz osoby se zdravotním postižením a evropský parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 53 odst. 1 a článek 62 a článek 91 a čl. 21 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie je založena na hodnotách lidské důstojnosti, svobody, rovnosti a dodržování lidských práv a zavázala se bojovat proti diskriminaci, včetně diskriminace na základě zdravotního postižení, jak je stanoveno ve Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením ([4]).

(2) V článku 26 Listiny Unie uznává a respektuje právo osob se zdravotním postižením na opatření, jejichž cílem je zajistit jejich nezávislost, sociální a profesní začlenění a jejich účast na životě společnosti.

(3) Každý občan Unie má základní právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, s výhradou omezení a podmínek stanovených ve Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU a v opatřeních přijatých k jejich provedení. V článku 18 Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením se rovněž uznávají práva osob se zdravotním postižením, mimo jiné na svobodu pohybu a svobodu zvolit si místo pobytu na rovnoprávném základě s ostatními.

(4) Podle Soudního dvora Evropské unie je status občana Unie určen k tomu být základním statusem státních příslušníků členských států při výkonu svobody pohybu a pobytu na území členských států, který umožňuje osobám, které se nacházejí ve stejné situaci, požívat v rámci věcné působnosti Smlouvy o fungování EU stejného právního zacházení bez ohledu na jejich státní příslušnost, aniž by byly dotčeny výjimky, které jsou v tomto ohledu výslovně stanoveny.

(5) Unie je smluvní stranou Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením a je vázána jejími ustanoveními, která jsou nedílnou součástí právního řádu Unie v rozsahu jejích pravomocí. Všechny členské státy jsou smluvními stranami uvedené úmluvy a jsou jí vázány v rozsahu svých pravomocí. Ačkoli Unie a všechny členské státy uvedenou úmluvu podepsaly a ratifikovaly, je třeba dosáhnout pokroku, pokud jde o rovnost osob se zdravotním postižením jak na úrovni Unie, tak ve všech členských státech.

(6) V Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením se uznává, že osoby se zdravotním postižením zahrnují osoby mající dlouhodobé fyzické, duševní, mentální nebo smyslové postižení, které v interakci s různými překážkami danými prostředím a administrativními, technologickými a společenskými překážkami může vést

([1]) Úř. věst. C, C/2024/1595, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1595/oj
([2]) Úř. věst. C, C/2024/1981, 18.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1981/oj.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. října 2024.
([4]) Úř. věst. L 23, 27.1.2010, s. 37.

k diskriminačnímu zacházení. Účelem úmluvy je proto podporovat, chránit a zajistit plné a rovné užívání všech lidských práv a základních svobod všemi osobami se zdravotním postižením bez jakékoli diskriminace a podporovat úctu k jejich přirozené důstojnosti, individuální samostatnosti, včetně svobody činit vlastní rozhodnutí, a nezávislosti osob, a zajistit tak jejich plné a účinné zapojení do společnosti na rovnoprávném základě s ostatními. V Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením se rovněž uznává význam respektování odlišnosti a přijímání osob se zdravotním postižením jako součásti lidské různorodosti a přirozenosti a potřeba přijmout vhodná opatření k zajištění rovných příležitostí a přístupnosti pro osoby se zdravotním postižením. Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením uvádí, že ženy a dívky se zdravotním postižením jsou vystaveny mnohonásobným formám diskriminace, a proto je v uvedené úmluvě stanoveno, že státy, které jsou její smluvní stranou, přijmou vhodná opatření, aby jim zajistily plné a rovné užívání všech lidských práv a základních svobod. Uznávají se také obtížné podmínky osob se zdravotním postižením, které jsou vystavovány mnohonásobným nebo závažným formám diskriminace na základě rasy, barvy pleti, pohlaví, jazyka, náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národnostního, etnického, domorodého nebo sociálního původu, majetku, rodu, věku nebo jiného postavení.

(7) Evropský pilíř sociálních práv ([5]), vyhlášený společně Evropským parlamentem, Radou a Komisí v Göteborgu dne 17. listopadu 2017, v rámci zásady č. 3 stanoví, že každý člověk, bez ohledu mimo jiné na své postižení, má právo na rovné zacházení a příležitosti, pokud jde o zaměstnání, sociální ochranu, vzdělání a přístup ke zboží a službám dostupným veřejnosti, a že je třeba podporovat rovné příležitosti nedostatečně zastoupených skupin. V zásadě č. 17 tohoto pilíře se navíc uznává, že osoby se zdravotním postižením mají právo na podporu zaručující příjem, který jim zajistí důstojný život, na služby, které jim umožní účast na životě společnosti, a na pracovní prostředí uzpůsobené jejich potřebám.

(8) Strategie práv osob se zdravotním postižením na období 2021–2030, přijatá dne 3. března 2021 prostřednictvím sdělení Komise, má za cíl řešit různé výzvy, kterým osoby se zdravotním postižením čelí, a dosáhnout pokroku ve všech oblastech Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, a to na úrovni Unie i na vnitrostátní úrovni.

(9) Cílem směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ([6]) je zlepšit přístup k určitým výrobkům a službám tím, že odstraní překážky vyplývající z rozdílných požadavků na přístupnost v členských státech a vzniku těchto překážek předchází, a tím přispět ke zvýšení dostupnosti přístupných výrobků a služeb na vnitřním trhu, včetně přístupu k internetovým stránkám a službám některých veřejných služeb na bázi mobilních zařízení, a zlepšit přístupnost příslušných informací. Cílem směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ([7]) je navíc zlepšit přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru.

(10) Kromě toho právo Unie rovněž zaručuje právo na nediskriminaci v přístupu k dopravě a další práva. Příkladem takových práv je právo cestujících se zdravotním postižením a s omezenou schopností pohybu a orientace na bezplatnou pomoc při cestování letadlem, vlakem, prostředky vodní dopravy nebo autobusy a autokary, stanovené nařízeními Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 ([8]), (EU) 2021/782 ([9]), (EU) č. 1177/2010 ([10]) a (EU) č. 181/2011 ([11]). Právo Unie, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ([12]), rovněž umožňuje, aby členské státy stanovily snížené sazby mýtného nebo poplatků za užívání zpoplatněných pozemních komunikací, mostů či tunelů, jakož i osvobození od povinnosti platit toto mýtné nebo poplatky za užívání pro všechna vozidla používaná nebo vlastněná osobami se zdravotním postižením.

(11) Osoby se zdravotním postižením mohou požádat příslušné orgány nebo subjekty v členském státě, v němž mají bydliště, o uznání statusu osoby se zdravotním postižením, neboť se jedná o záležitost spadající do pravomoci členských států. Postupy posuzování zdravotního postižení se v jednotlivých členských státech liší. Pokud příslušné

([5]) Úř. věst. C 428, 13.12.2017, s. 10.
([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).
([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru (Úř. věst. L 327, 2.12.2016, s. 1).
([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 ze dne 5. července 2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 1).
([9]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/782 ze dne 29. dubna 2021 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě (Úř. věst. L 172, 17.5.2021, s. 1).
([10]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 1).
([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 1).
([12]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ze dne 17. června 1999 o výběru poplatků za užívání pozemních komunikací vozidly (Úř. věst. L 187, 20.7.1999, s. 42).

orgány nebo subjekty uznají u žadatele status osoby se zdravotním postižením, mohou mu vydat osvědčení o zdravotním postižení, průkaz osoby se zdravotním postižením nebo jiný formální doklad o uznání statusu žadatele jako osoby se zdravotním postižením. V členských státech, v nichž není status osoby se zdravotním postižením definován, lze nároky na konkrétní služby na základě zdravotního postižení uplatnit, jsou-li osobám se zdravotním postižením poskytovány služby nebo dávky.

(12) V Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením se uznává, že diskriminace a sociální vyloučení, které zažívají osoby se zdravotním postižením, jsou výsledkem překážek daných prostředím, systémovým nastavením a přístupem ve společnosti spíše než postižení samotného. Vzhledem k nedostatečnému vzájemnému uznávání statusu osoby se zdravotním postižením mezi členskými státy osoby se zdravotním postižením často čelí při využívání svých základních práv na rovné zacházení, nediskriminaci a volný pohyb specifickým a značným obtížím a překážkám. Tak je tomu zejména v případě krátkodobých pobytů nebo návštěv v jiném členském státě ve smyslu článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ([13]), který stanoví, že občané Unie a jejich rodinní příslušníci mají právo pobývat v jiném členském státě po dobu až tří měsíců, aniž by podléhali jakýmkoli podmínkám či formalitám, s výjimkou povinnosti být držitelem platného průkazu totožnosti nebo cestovního pasu. Pro pobyty delší než tři měsíce vyžaduje článek 7 uvedené směrnice splnění dalších podmínek, přičemž článek 8 uvedené směrnice stanoví, že v takovém případě může hostitelský členský stát požadovat, aby se občané Unie zaregistrovali u příslušných orgánů.

(13) Osoby se zdravotním postižením, které se stěhují na delší dobu do jiných členských států za účelem zaměstnání, studia nebo za jinými účely, nestanoví-li právní předpisy nebo není-li mezi členskými státy dohodnuto jinak, mohou své zdravotní postižení nechat posoudit a formálně uznat příslušnými orgány nebo subjekty v tomto jiném členském státě, přičemž mohou obdržet osvědčení o zdravotním postižení, průkaz osoby se zdravotním postižením nebo jiný formální doklad o uznání jejich statusu osoby se zdravotním postižením nebo rozhodnutí o nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení, v souladu s platnými pravidly tohoto členského státu.

(14) V zájmu podpory volného pohybu osob se zdravotním postižením, které se účastní programu Unie v oblasti mobility, by měl být pro osoby se zdravotním postižením po dobu trvání tohoto programu zajištěn nepřetržitý rovný přístup ke zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení a k parkovacím podmínkám a zařízením prostřednictvím používání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením. Programy Unie v oblasti mobility zahrnují programy, které Unie zavedla na podporu mobility osob po určitou dobu do jiného členského státu pro účely vzdělávání a odborné přípravy či pro profesní, občanské nebo kulturní účely, jako je program Evropský sbor solidarity zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/888 ([14]) nebo program Erasmus+ zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/817 ([15]).

(15) Osoby s uznaným statusem osoby se zdravotním postižením nebo nárokem na konkrétní služby na základě zdravotního postižení, které cestují do jiného členského státu než je ten, v němž mají bydliště, nebo takový členský stát navštíví za účelem krátkodobého pobytu, se však pravidelně setkávají se značnými obtížemi a překážkami, pokud jejich status osoby se zdravotním postižením nebo nárok na konkrétní služby na základě zdravotního postižení není v členském státě, do něhož cestují nebo který navštíví, uznáván a pokud nemají osvědčení o zdravotním postižení, průkaz osoby se zdravotním postižením nebo jiný formální doklad o uznání jejich statusu osoby se zdravotním postižením nebo nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení v hostitelském členském státě, aby mohly využívat zvláštních podmínek nebo přednostního zacházení, které jsou v tomto státě poskytovány. Zejména osoby, u kterých není zdravotní postižení viditelné, se často potýkají se specifickými obtížemi, když jsou při cestování do jiného členského státu nebo při jeho návštěvě žádány, aby prokázaly své zdravotní postižení.

(16) Osoby se zdravotním postižením, které cestují do jiného členského státu nebo navštěvují jiný členský stát, jsou značně znevýhodněny při výkonu svých práv na volný pohyb ve srovnání s osobami bez zdravotního postižení a s osobami se zdravotním postižením, které jsou držiteli osvědčení o zdravotním postižení, průkazu osoby se zdravotním postižením nebo jiného formálního dokladu o uznání jejich statusu osoby se zdravotním postižením nebo nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení v členském státě, do kterého cestují nebo který navštěvují.

([13]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

([14]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/888 ze dne 20. května 2021, kterým se zavádí program Evropský sbor solidarity a zrušují nařízení (EU) 2018/1475 a (EU) č. 375/2014 (Úř. věst. L 202, 8.6.2021, s. 32).

([15]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/817 ze dne 20. května 2021, kterým se zavádí program Erasmus+: program Unie pro vzdělávání a odbornou přípravu, pro mládež a pro sport a zrušuje nařízení (EU) č. 1288/2013 (Úř. věst. L 189, 28.5.2021, s. 1).

(17) Značnou nejistotu v osobách se zdravotním postižením navíc vyvolává skutečnost, že nevědí, zda nebo případně do jaké míry budou jejich status osoby se zdravotním postižením nebo nárok na konkrétní služby na základě zdravotního postižení a formální doklady o uznání tohoto statusu nebo nároku při cestování do jiného členského státu nebo při návštěvě jiného členského státu uznány. Tento problém zhoršuje i omezená dostupnost online informací o jejich konkrétních právech a dostupných výhodách. V konečném důsledku to může osoby se zdravotním postižením odradit od uplatnění jejich práva na volný pohyb a od toho, aby se naplno a účinně zapojily a začlenily do společnosti.

(18) Občané Unie vyjádřili znepokojení nad nedostatečným vzájemným uznáváním zdravotního postižení v rámci Unie v řadě petic předložených Evropskému parlamentu a žádali o zavedení celounijního průkazu osoby se zdravotním postižením.

(19) Klíčovým faktorem, který mnohé osoby se zdravotním postižením odrazuje od cestování, jsou vedle různých viditelných a neviditelných, fyzických, sociálních a jiných překážek v přístupu do veřejných a soukromých prostor a k veřejným a soukromým službám a nedostatku přiměřených úprav vysoké náklady. Osoby se zdravotním postižením mají zvláštní potřeby, jež způsobují další výdaje související s jejich zdravotním postižením, a mohou také potřebovat využít asistence osob, které je doprovázejí nebo jim pomáhají, včetně osob uznaných jako osobní asistenti v souladu s vnitrostátním právem nebo praxí, nebo tlumočníků znakového jazyka či asistenčních zvířat, v důsledku čehož jsou jejich cestovní náklady vyšší než cestovní náklady osob bez zdravotního postižení. Skutečnost, že status osoby se zdravotním postižením nebo nárok na konkrétní služby na základě zdravotního postižení není v jiných členských státech uznáván, může omezit jejich přístup ke zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení či přístup k parkovacím podmínkám a zařízením vyhrazeným pro osoby se zdravotním postižením, jako je bezplatný vstup nebo snížené tarify, přednostní místa k sezení ve veřejných dopravních prostředcích nebo vyhrazená parkovací stání, a má dopad na jejich cestovní náklady, život, sociální a ekonomické začlenění a osobní samostatnost. Navíc velmi častá nedostatečná znalost politik zaměřených na psychosociální, kognitivní, fyzickou nebo senzorickou přístupnost může vést k diskriminačnímu chování vůči osobám se zdravotním postižením.

(20) Pro osoby se zdravotním postižením je často důležité přednostní zacházení, jako je osobní asistence, přednostní vstup či přednostní odbavení ve frontě, poskytované buď za úplatu nebo bezúplatně, neboť jim zajišťuje přístup k různým službám, činnostem nebo zařízením a možnost je plně využívat. Avšak kvůli tomu, že v členském státě, do kterého cestují nebo který navštíví, nejsou vzájemně uznávány jejich status osoby se zdravotním postižením nebo nárok na konkrétní služby na základě zdravotního postižení ani formální doklady o uznání jejich statusu nebo nároku vydané v jiných členských státech, nemusí být osobám se zdravotním postižením umožněno využívat zvláštních podmínek nebo přednostního zacházení, které veřejné orgány nebo soukromé subjekty v tomto členském státě poskytují držitelům osvědčení o zdravotním postižení, průkazu osoby se zdravotním postižením nebo jiného formálního dokladu o uznání jejich statusu osoby se zdravotním postižením nebo nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení, vydaných v daném členském státě.

(21) Třebaže je pilotní projekt evropského průkazu osoby se zdravotním postižením, který byl zahájen v roce 2016 a realizován v osmi členských státech, dobrovolné povahy a omezeného rozsahu, prokázal, že usnadnění vzájemného uznávání statusu osoby se zdravotním postižením nebo nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení mezi členskými státy poskytují výhody pro osoby se zdravotním postižením, pokud jde o přístup ke zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení v rámci služeb v oblasti kultury, volného času, sportu a v některých případech i dopravy a o podporu jejich krátkodobého přeshraničního pohybu v Unii, a ukázal, že cíle evropského průkazu osoby se zdravotním postižením jsou i nadále relevantní pro současné potřeby osob se zdravotním postižením. Pilotní projekt kromě toho zahrnoval další příklady služeb, činností a zařízení, které poskytují zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení pro osoby se zdravotním postižením.

(22) Osoby se zdravotním postižením mohou na základě svého statusu osoby se zdravotním postižením nebo nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení požádat příslušné orgány nebo subjekty v členském státě, v němž mají bydliště, o vydání parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením, který přiznává nárok na určité parkovací podmínky a zařízení vyhrazené pro osoby se zdravotním postižením. Každý členský stát má zaveden postup, ať už na místní, regionální či celostátní úrovni, pro podávání žádostí o parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením nebo osoby, které je doprovázejí nebo jim pomáhají, včetně osobních asistentů, jakož i kritéria, která mají být splněna, aby na tento průkaz měly nárok.

(23) Doporučení Rady 98/376/ES ([16]) stanoví evropský vzor parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením, což usnadňuje uznávání takových parkovacích průkazů ve všech členských státech. Provádění uvedeného doporučení a zahrnutí specifických vnitrostátních doplňků nebo odchylek od doporučeného vzoru však vzhledem

([16]) Doporučení Rady 98/376/ES ze dne 4. června 1998 o parkovací kartě pro osoby se zdravotním postižením (Úř. věst. L 167, 12.6.1998, s. 25).

k nezávazné povaze samotného doporučení vedly k tomu, že existuje celá škála rozdílných parkovacích průkazů pro osoby se zdravotním postižením. Tato rozdílnost brání přeshraničnímu uznávání parkovacích průkazů ve všech členských státech a ztěžuje přístup osob se zdravotním postižením k poskytovaným zvláštním parkovacím podmínkám a zařízením vyhrazeným pro osoby se zdravotním postižením, které jsou držiteli parkovacího průkazu v jiných členských státech. Uvedené doporučení navíc nebylo aktualizováno, aby zohledňovalo probíhající vývoj v oblasti technologií a digitalizace. V členských státech se v souvislosti s parkovacími průkazy pro osoby se zdravotním postižením zároveň objevují problémy s podvody a padělaním, protože formát průkazu je obvykle poměrně jednoduchý a snadno padělatelný a v praxi se v jednotlivých členských státech liší, což znesnadňuje ověřování. S ohledem na tuto směrnici, která stanoví v této oblasti podrobnější a právně závazná pravidla, již doporučení 98/376/ES nedosahuje svých cílů. Členské státy by však měly mít možnost povolit, aby parkovací průkazy pro osoby se zdravotním postižením vydané v souladu s uvedeným doporučením přede dnem použitelnosti předpisů, jimiž se tato směrnice provádí ve vnitrostátním právu, měly na jejich území stejný účinek jako evropský parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením.

(24) Aby se osobám se zdravotním postižením usnadnil přístup ke zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení v souvislosti se službami, včetně služeb osobní dopravy, činnostmi a zařízeními, a to i v případě, že nejsou poskytovány za úplatu, v jiných členských státech než je ten, v němž mají bydliště, měly by být odstraněny překážky a obtíže při cestování do jiného členského státu nebo při návštěvě jiného členského státu přetrvávající proto, že nejsou vzájemně uznávány jejich status osoby se zdravotním postižením nebo nárok na konkrétní služby na základě zdravotního postižení ani formální doklady o uznání tohoto statusu nebo nároku vydané v jiných členských státech ani parkovací práva.

(25) Proto s cílem usnadnit osobám se zdravotním postižením při cestování do jiného členského státu nebo při návštěvě jiného členského státu za účelem krátkodobého pobytu výkon práva na přístup ke zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení poskytovaným veřejnými orgány nebo soukromými subjekty bez diskriminace na základě státní příslušnosti na stejném základě jako osobám se zdravotním postižením v tomto členském státě a s cílem usnadnit používání všech dopravních prostředků a využívání parkovacích podmínek a zařízení vyhrazených pro osoby se zdravotním postižením na stejném základě jako v tomto členském státě je nezbytné stanovit rámec společných pravidel a podmínek, včetně společného standardizovaného vzoru, pro evropský průkaz osoby se zdravotním postižením jako dokladu o uznaném statusu osoby se zdravotním postižením nebo nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení a pro evropský parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením jako dokladu o jejím uznaném právu na parkovací podmínky a zařízení vyhrazené pro osoby se zdravotním postižením. Kromě toho by členské státy měly mít možnost rozhodnout, že ve vztahu k osobám s uznaným statusem osoby se zdravotním postižením nebo nárokem na konkrétní služby na základě zdravotního postižení budou tuto směrnici uplatňovat i na období delší, než je krátkodobý pobyt.

(26) Vzájemné uznávání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením by mělo usnadnit a zaručit osobám s uznaným statusem osoby se zdravotním postižením nebo nárokem na konkrétní služby na základě zdravotního postižení v členském státě přístup ke zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení, které poskytují veřejné orgány nebo soukromé subjekty v rámci různých služeb, činností a zařízení, a to i v případech, kdy nejsou poskytovány za úplatu, jakož i přístup k parkovacím podmínkám a zařízením vyhrazeným pro osoby se zdravotním postižením a případně pro osoby, které je doprovázejí nebo jim pomáhají, včetně osobních asistentů, a to za stejných podmínek, jaké jsou stanoveny na základě vnitrostátních osvědčení o zdravotním postižení, průkazů osoby se zdravotním postižením nebo jiných formálních dokladů o uznání statusu osoby se zdravotním postižením, pokud takové formální doklady existují, a parkovacích průkazů pro osoby se zdravotním postižením vydaných příslušnými orgány nebo subjekty hostitelského členského státu.

(27) Kromě parkovacích podmínek a zařízení se služby, činnosti a zařízení, na něž se vztahuje tato směrnice, týkají širokého okruhu neustále se měnících činností, včetně činností poskytovaných bezúplatně, které jsou poskytovány veřejnými orgány nebo soukromými subjekty buď povinně, na základě vnitrostátních či místních předpisů nebo právních povinností, nebo dobrovolně, zejména soukromými subjekty, v různých oblastech politiky, jako je kultura, volný čas, cestovní ruch, sport, veřejná a soukromá doprava či odborná příprava.

(28) Mezi příklady zvláštních podmínek nebo přednostního zacházení patří volný vstup, snížené tarify, snížené sazby mýtného nebo poplatků za užívání zpoplatněných pozemních komunikací, mostů či tunelů, přednostní vstup, přístup do zón s omezeným provozem a pěších zón, přednostní místa k sezení ve veřejných dopravních prostředcích, vyhrazená a bezbariérová sedadla ve veřejné dopravě, v parcích a jiných veřejných prostranstvích, bezbariérová místa k sezení na kulturních nebo veřejných akcích, osobní asistence, asistenční zvířata, jako jsou vodicí psi nebo asistenční psi pro osoby se zdravotním postižením včetně osob se zrakovým postižením, pomoc na pláži při vstupu do vody, podpora, jako je přístup k informacím v Braillově písmu, audioprůvodci či tlumočení do znakového jazyka, poskytnutí pomůcek nebo asistence, zapůjčení invalidního vozíku, zapůjčení plovoucího vozíku, získání turistických informací v přístupných formátech či používání elektricky poháněného skútru

na pozemních komunikacích nebo invalidního vozíku na cyklostezkách bez pokuty. Příklady parkovacích podmínek a zařízení zahrnují bezplatné nebo rozšířené parkování nebo vyhrazená parkovací místa, jakož i přístup do oblastí, kde je v souladu s vnitrostátním právem provoz omezen na určitá vozidla, jako jsou nízkoemisní zóny. Pokud jde o služby osobní letecké, železniční, vodní nebo autobusové a autokarové dopravy, kromě zvláštních podmínek nebo přednostního zacházení poskytovaných osobám se zdravotním postižením cestují asistenční zvířata, jako jsou vodicí psi nebo asistenční psi pro osoby se zdravotním postižením včetně osob se zrakovým postižením, osobní asistenti, tlumočníci do znakového jazyka nebo jiné osoby, které doprovázejí osoby se zdravotním postižením nebo osoby s omezenou schopností pohybu a orientace nebo jim pomáhají, bezplatně nebo za sníženou cenu a sedí, pokud je to možné, vedle osoby se zdravotním postižením, kterou doprovázejí nebo které pomáhají. Osoby, které doprovázejí osoby se zdravotním postižením nebo jim pomáhají, jsou určeny samotnými osobami se zdravotním postižením nebo jejich poručníkem či opatrovníkem, a mohou se ad hoc střídat v závislosti na požadavcích osob se zdravotním postižením.

(29) Osobní asistenti doprovázejí osoby se zdravotním postižením nebo jim pomáhají nebo v případě potřeby vykonávají každodenní úkony běžného života v rámci smluvního vztahu v souladu s vnitrostátním právem či praxí s cílem podnítit osobní autonomii, usnadnit život ve společnosti a podpořit nezávislý život osob se zdravotním postižením. Osobní asistenti, bez ohledu na státní příslušnost, by měli mít možnost na základě evropského průkazu osoby se zdravotním postižením nebo evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením doprovázet osoby se zdravotním postižením nebo jim pomáhat, pokud cestují do jiného členského státu než je ten, v němž mají bydliště, nebo takový členský stát navštěvují, a to za předpokladu, že mají právo pohybovat se po Unii podle příslušných právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů.

(30) V souladu s příslušnými právními předpisy Unie by členské státy měly v náležitých případech zajistit, aby provozovatelé služeb přeshraniční osobní dopravy cestujícím, kteří jsou držiteli evropského průkazu osoby se zdravotním postižením, v době nákupu cestovního dokladu v souladu s nařízeními (EU) č. 181/2011 a (EU) č. 1177/2010 poskytovali či aby v souladu s nařízením (EU) 2021/782 na požádání zpřístupnili jasné informace o zvláštních podmínkách nebo přednostním zacházení, které se vztahují na různé části přepravy během celé cesty, aby se předešlo tomu, že cestující, kteří jsou držiteli evropského průkazu osoby se zdravotním postižením, zůstanou při vstupu do jiného členského státu v rámci téhož dopravního spoje bez platného cestovního dokladu.

(31) Vydávání, obnovování a odebírání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením v určitém členském státě se má řídit touto směrnicí spolu s platnými pravidly, postupy a pravomocemi daného členského státu pro posuzování a uznávání statusu osoby se zdravotním postižením nebo nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení a parkovacího práva osob se zdravotním postižením. Pokud členské státy vydávají evropský průkaz osoby se zdravotním postižením přímo, měly by si vyžádat souhlas dotčené osoby. Vydání a obnovení evropského průkazu osoby se zdravotním postižením by mělo být bezplatné, zatímco opětovné vydání tohoto průkazu v případě ztráty nebo poškození může být zpoplatněno. Vydání a obnovení evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením může být buď bezplatné, nebo zpoplatněno. Případné poplatky účtované za opětovné vydání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením v případě ztráty nebo poškození nebo za vydání a obnovení evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením by neměly překročit příslušné administrativní náklady ani by neměly být stanoveny na úrovni, která by osobám se zdravotním postižením bránila v získání nebo opětovném získání těchto průkazů nebo je od toho odrazovala.

(32) Kromě fyzické verze evropského průkazu osoby se zdravotním postižením by členské státy měly stanovit digitální verzi průkazu a měly by mít možnost stanovit digitální verzi evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením, a to v obou případech poté, co budou prostřednictvím prováděcích aktů stanoveny technické specifikace. Tyto specifikace by měly vycházet ze zkušeností z minulé a probíhající práce na úrovni Unie v oblasti digitalizace certifikátů a dokladů, jako je například digitální certifikát EU COVID vytvořený podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953 ([17]), a měly by umožnit používání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením prostřednictvím peněženky digitální identity na úrovni Unie. Osoby se zdravotním postižením by o těchto možnostech měly být informovány a měly by mít možnost se rozhodnout, zda budou využívat fyzickou verzi evropského průkazu osoby se zdravotním postižením, nebo jeho digitální verzi nebo obě verze. V členských státech, kde je fyzická verze evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením doplněna o digitální verzi, by osoby se zdravotním postižením měly mít možnost požádat o fyzickou verzi průkazu, a pokud si to přejí, jak o digitální, tak o fyzickou verzi průkazu.

([17]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953 ze dne 14. června 2021 o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 (digitální certifikát EU COVID) za účelem usnadnění volného pohybu během pandemie COVID-19 (Úř. věst. L 211, 15.6.2021, s. 1).

(33) Vydávání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením zahrnuje zpracování osobních údajů, zejména údajů o statusu osoby se zdravotním postižením držitele průkazu, které představují údaje o zdravotním stavu ve smyslu čl. 4 bodu 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([18]), a jsou tedy zvláštní kategorií osobních údajů ve smyslu článku 9 uvedeného nařízení. Jakékoli zpracování osobních údajů v souvislosti s touto směrnicí má být v souladu s platnými právními předpisy o ochraně údajů, zejména s nařízením (EU) 2016/679. Členské státy mají při provádění této směrnice ve vnitrostátním právu zajistit, aby vnitrostátní právní předpisy zahrnovaly vhodné záruky použitelné na zpracování osobních údajů, zejména zvláštních kategorií osobních údajů. Členské státy by rovněž měly zajistit bezpečnost, integritu, pravost a důvěrnost osobních údajů shromážděných a uložených pro účely této směrnice.

(34) Členským státem příslušným k vydávání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením nebo evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením by měl být členský stát, v němž má daná osoba obvyklé bydliště v souladu s právem Unie a v němž je posuzován její status osoby se zdravotním postižením nebo nárok na konkrétní služby na základě zdravotního postižení. Držitelé evropského průkazu osoby se zdravotním postižením nebo evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením by měli mít možnost používat tento průkaz během svého pobytu v kterémkoli jiném členském státě.

(35) Evropský průkaz osoby se zdravotním postižením a evropský parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením mají všem osobám se zdravotním postižením usnadnit účinný výkon jejich práva na volný pohyb v plném rozsahu a rovněž mít rovný přístup ke zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení nebo k parkovacím podmínkám a zařízením, pokud jde o služby, činnosti a zařízení poskytované členskými státy, a to i v případech, kdy nejsou poskytovány za úplatu. To platí zejména pro osoby se zdravotním postižením, které cestují do jiného členského státu nebo jej navštěvují za účelem výkonu práce nebo odborné přípravy.

(36) Zamýšlený rámec pro vzájemné uznávání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením nezasahuje do pravomocí členského státu posuzovat a uznávat status osoby se zdravotním postižením nebo nárok na konkrétní služby na základě zdravotního postižení nebo poskytovat zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení, například bezplatný přístup k určitým službám pro osoby se zdravotním postižením nebo snížené tarify za tyto služby pro osoby se zdravotním postižením, a to i pro osoby využívající asistenční zvířata, nebo pro osoby, které osoby se zdravotním postižením doprovázejí nebo jim pomáhají, včetně osobních asistentů. Neukládá veřejným orgánům ani soukromým subjektům povinnost zavést zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení pro osoby se zdravotním postižením ani nevytváří centralizovaný unijní seznam zvláštních podmínek nebo přednostního zacházení pro držitele evropského průkazu osoby se zdravotním postižením ve všech členských státech. Veřejné orgány a soukromé subjekty mohou rovněž poskytovat určité zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení pouze určité skupině osob se zdravotním postižením v závislosti na potřebách této konkrétní skupiny.

(37) Evropský průkaz osoby se zdravotním postižením může být požadován jako doklad o statusu osoby se zdravotním postižením pro účely přístupu, za rovných podmínek, ke všem zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení, pokud jde o služby, činnosti nebo zařízení, a to i bezúplatné, poskytované nebo vyhrazené pro osoby se zdravotním postižením nebo osoby, které je doprovázejí nebo jim pomáhají, včetně osobních asistentů, v oblasti působnosti této směrnice. Evropský průkaz osoby se zdravotním postižením by však neměl být vyžadován jako doklad o zdravotním postižení pro účely přístupu k jakýmkoli právům stanoveným v jiných unijních nebo vnitrostátních právních předpisech, včetně těch, které poskytují zvláštní výhody, zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení, které nespadají do oblasti působnosti této směrnice, ani pro účely výkonu těchto práv. Pokud je v souladu s právem Unie vyžadováno osvědčení o zdravotním postižení, průkaz osoby se zdravotním postižením nebo jiný formální doklad pro osoby se zdravotním postižením, neměl by být jako doklad o zdravotním postižení vyžadován evropský průkaz osoby se zdravotním postižením, ledaže se členský stát rozhodne, že své vnitrostátní osvědčení o zdravotním postižení, průkaz osoby se zdravotním postižením nebo jiný formální doklad pro osoby se zdravotním postižením sloučí s evropským průkazem osoby se zdravotním postižením.

(38) Tato směrnice se nevztahuje na dávky sociálního zabezpečení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ([19]) a (ES) č. 987/2009 ([20]), zvláštní příspěvkové nebo nepříspěvkové peněžité dávky nebo věcné dávky v oblasti sociálního zabezpečení, sociální ochrany či zaměstnanosti ani na sociální pomoc, na kterou se vztahuje čl. 24 odst. 2 směrnice 2004/38/ES. Vzhledem k tomu, že cílem této směrnice je usnadnit osobám se zdravotním postižením rovný přístup ke zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení při cestování do jiného členského

([18]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

([19]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

([20]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

státu nebo při návštěvě jiného členského státu za účelem krátkodobého pobytu, nevztahuje se tato směrnice ani na placené nebo neplacené služby, které jsou poskytované za účelem dlouhodobého začlenění, habilitace či rehabilitace osob se zdravotním postižením, ani na zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení, pokud jde o přístup ke službám poskytovaným osobám se zdravotním postižením s ohledem na jejich individuální potřeby a po splnění dodatečných kritérií, na základě provedení individuálního posouzení nebo přijetí rozhodnutí o nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení, jež se liší od služeb poskytovaných osobám se zdravotním postižením, které taková dodatečná kritéria nesplňují. Provádění této směrnice by však nemělo být využíváno k vyloučení zvláštních podmínek nebo přednostního zacházení, které již jsou osobám se zdravotním postižením poskytovány, z oblasti působnosti této směrnice tím, že by byly podmíněny splněním dodatečných kritérií.

(39) V zájmu zvýšení informovanosti a usnadnění přístupu osob se zdravotním postižením ke zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení při cestování do jiného členského státu nebo při návštěvě jiného členského státu by členské státy měly zveřejnit všechny příslušné informace týkající se podmínek, pravidel, praxe a postupů platných pro získání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením nebo evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením a jejich následného používání, a to jasným, srozumitelným, uživatelsky přívětivým způsobem a ve formátech přístupných pro osoby se zdravotním postižením a při současném dodržení příslušných požadavků na přístupnost služeb stanovených v příloze I směrnice (EU) 2019/882 včetně znakového jazyka, Braillova písma, podpůrných formátů a zvuku a zvukových prvků. Členské státy by měly usilovat o zajištění toho, aby míra složitosti těchto informací nepřekročila stupeň B1 (středně pokročilý) podle společného evropského referenčního rámce pro jazyky Rady Evropy.

(40) Komise by měla zřídit zvláštní internetové stránky Unie. Tyto internetové stránky Unie by měly obsahovat odkazy na vnitrostátní internetové stránky jednotlivých členských států. Internetové stránky Unie by měly být k dispozici ve všech úředních jazycích Unie, mezinárodním znakovém jazyce a národních znakových jazycích členských států, jakož i v přístupných a snadno čitelných formátech v souladu s příslušnými požadavky na přístupnost služeb stanovenými v příloze I směrnice (EU) 2019/882. Informace na těchto internetových stránkách by měly být snadno srozumitelné, aniž by míra jejich složitosti překročila stupeň B1 (středně pokročilý) podle společného evropského referenčního rámce pro jazyky Rady Evropy.

(41) V důsledku nedorozumění, komunikačních překážek nebo nedostatečného povědomí se osobám se zdravotním postižením, a zejména osobám, u kterých není zdravotní postižení viditelné, nedostává vždy nejvhodnější podpory a přiměřené úpravy s ohledem na jejich zdravotní postižení, a to ani při cestování veřejnou dopravou nebo při jednání s vnitrostátními orgány nebo během mimořádných situací. S cílem motivovat poskytovatele služeb a usnadnit přístup osob se zdravotním postižením ke zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení by členské státy měly mezi veřejnými orgány i soukromými subjekty zvyšovat povědomí o existenci a používání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením a měly by tyto orgány a subjekty vybízet k tomu, aby zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení osobám se zdravotním postižením poskytovaly na dobrovolném základě. Členské státy mohou veřejné orgány a soukromé subjekty podněcovat například prostřednictvím poskytování informací o možných zvláštních podmínkách nebo přednostním zacházení, které mají být poskytovány, jakož i poskytováním odborné přípravy zaměřené na problematiku zvyšování povědomí o zdravotním postižení s cílem zajistit relevantnost, účinnost a inkluzivnost veškerých poskytovaných zvláštních podmínek nebo přednostního zacházení. Členské státy by měly usilovat o vypracování, provádění a hodnocení těchto opatření po konzultaci s osobami se zdravotním postižením a organizacemi, které je zastupují.

(42) Veřejné orgány, které osobám se zdravotním postižením poskytují zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení či parkovací podmínky a zařízení, by měly tyto informace zveřejnit jasným, srozumitelným, uživatelsky přívětivým způsobem a v přístupných formátech, mimo jiné i prostřednictvím svých oficiálních internetových stránek, pokud je mají, anebo jinými vhodnými prostředky, v souladu s příslušnými požadavky na přístupnost služeb stanovenými v příloze I směrnice (EU) 2019/882, včetně znakového jazyka, Braillova písma, podpůrných formátů a zvuku a zvukových prvků. Soukromé subjekty, které osobám se zdravotním postižením poskytují zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení či parkovací podmínky a zařízení, by měly být rovněž vybízeny k tomu, aby tyto informace zveřejňovaly jasným, srozumitelným a uživatelsky přívětivým způsobem a v přístupných formátech.

(43) Členské státy by za podpory Komise měly přijmout nezbytná opatření, aby předešly jakémukoli riziku padělání nebo podvodu v souvislosti s evropským průkazem osoby se zdravotním postižením nebo evropským parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením, a měly by aktivně bojovat proti podvodnému vydávání, podvodnému používání a padělání těchto průkazů. Členské státy by si měly o těchto případech vyměňovat informace, aby byla zajištěna vzájemná důvěra mezi členskými státy, neboť vzájemné uznávání statusu osoby se zdravotním postižením je základním prvkem evropského průkazu osoby se zdravotním postižením. Členské státy by měly zajistit, aby veškerá opatření přijatá s cílem zabránit riziku padělání nebo podvodu respektovala práva osob se

zdravotním postižením a aby nevedla k jejich stigmatizaci. Členské státy by měly při navrhování a provádění těchto opatření konzultovat osoby se zdravotním postižením a organizace, které je zastupují.

(44) Za účelem zajištění řádného uplatňování této směrnice by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění této směrnice stanovením digitálních prvků pro fyzické verze evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením s cílem předcházet podvodům a bojovat proti nim a úpravou datových polí standardizovaného formátu těchto průkazů, jak jsou stanoveny touto směrnicí, pokud jsou tyto úpravy nezbytné, s cílem přizpůsobit formát technickému vývoji, zabránit padělání a podvodům, řešit zneužívání či nesprávné používání nebo zajistit interoperabilitu.

(45) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení přístupné digitální verze evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a přístupné digitální verze evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením pro členské státy, které se rozhodnou doplnit fyzickou verzi průkazu o digitální verzi, jakož i pokud jde o stanovení společných technických specifikací pro bezpečnostní a digitální prvky a interoperabilitu fyzické verze průkazů. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([21]).

(46) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ([22]) má Komise při přípravě aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů, které mají dopad na ochranu práv a svobod jednotlivců v souvislosti se zpracováním osobních údajů, konzultovat s evropským inspektorem ochrany údajů. Komise může rovněž konzultovat s Evropským sborem pro ochranu údajů, pokud mají tyto akty zvláštní význam pro ochranu práv a svobod jednotlivců v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

(47) Členské státy by měly zajistit, aby existovaly přiměřené a účinné prostředky k zajištění dodržování a vymáhání této směrnice, a měly by zavést vhodné prostředky nápravy, včetně kontroly dodržování a správních nebo soudních řízení, které zaručí, že osoby se zdravotním postižením, osoby, které je doprovázejí nebo jim pomáhají, včetně osobních asistentů, jakož i veřejné subjekty, jako jsou orgány pro rovné zacházení, soukromá sdružení, organizace, zejména organizace zastupující osoby se zdravotním postižením, nebo jiné právní subjekty, které mají oprávněný zájem na zajištění dodržování této směrnice, mohou v souladu s vnitrostátními právem a praxí a se souhlasem osoby se zdravotním postižením jednat jejím jménem nebo na její podporu. Členské státy by měly zajistit, aby tyto prostředky zohledňovaly článek 13 Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením a zásadu přiměřené úpravy vymezenou v článku 2 uvedené úmluvy.

(48) Členské státy by měly přijmout vhodná opatření v případě nedodržení povinností stanovených v této směrnici a práv spadajících do její oblasti působnosti. Vhodná opatření by měla být účinná, přiměřená a odrazující a mohla by zahrnovat správní a finanční sankce, jako jsou varování, pokuty nebo přiměřená náhrada újmy, jakož i jiné druhy sankcí.

(49) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznané zejména v Listině a v Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením. Jejím cílem je zejména zajistit, aby bylo plně dodržováno právo osob se zdravotním postižením využívat opatření navržená tak, aby zajistila jejich nezávislost, sociální, ekonomické a profesní začlenění a jejich účast na životě společnosti, a podpořit uplatňování článku 26 Listiny.

(50) Jelikož cílů této směrnice, totiž posílit výkon práv na volný pohyb osob se zdravotním postižením a zlepšit možnosti osob se zdravotním postižením cestovat do jiných členských států nebo je navštěvovat, a tím bojovat proti diskriminaci těchto osob, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy z důvodu rozsahu a účinků opatření, kterým se vytváří rámec společných pravidel a podmínek, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

([21]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

([22]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví:

a) pravidla pro vydávání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením jako dokladu o statusu osoby se zdravotním postižením nebo dokladu o nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení s cílem podporovat volný pohyb osob se zdravotním postižením a usnadňovat krátkodobé pobyty osob se zdravotním postižením v jiném členském státě, než ve kterém mají bydliště, tím, že jim bude umožněn rovný přístup ke zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení, pokud jde o služby, činnosti nebo zařízení poskytované nebo vyhrazené, a to i bezplatně, pro osoby se zdravotním postižením v tomto členském státě, včetně osob využívajících asistenční zvířata, a případně pro osoby, které osoby se zdravotním postižením doprovázejí nebo jim pomáhají, včetně jejich osobních asistentů;

b) pravidla pro vydávání evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením jako dokladu o nároku na parkovací podmínky a zařízení vyhrazené pro osoby se zdravotním postižením s cílem podporovat volný pohyb osob se zdravotním postižením a usnadňovat krátkodobé pobyty osob se zdravotním postižením v jiném členském státě, než ve kterém mají bydliště, tím, že jim bude umožněn rovný přístup k parkovacím podmínkám a zařízením poskytovaným nebo vyhrazeným pro osoby se zdravotním postižením v uvedeném členském státě a případně pro osoby, které osoby se zdravotním postižením doprovázejí nebo jim pomáhají, včetně jejich osobních asistentů;

c) společné vzory evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na parkovací podmínky a zařízení a na všechny situace, kdy veřejné orgány nebo soukromé subjekty poskytují v souvislosti s krátkodobým pobytem osobám se zdravotním postižením zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení, pokud jde o přístup k těmto službám, činnostem a zařízením:

a) služby ve smyslu článku 57 Smlouvy o fungování EU;

b) služby osobní dopravy;

c) jiné činnosti a zařízení, včetně těch, které nejsou poskytovány za úplatu.

2. Ve vztahu k držitelům evropského průkazu osoby se zdravotním postižením nebo evropského parkovacího průkazy pro osoby se zdravotním postižením, kteří se účastní programu mobility Unie, uplatňují členské státy po dobu trvání uvedeného programu tuto směrnici pro období delší, než je krátkodobý pobyt.

Členské státy mohou rovněž rozhodnout, že budou tuto směrnici uplatňovat pro období delší, než je krátkodobý pobyt, ve vztahu k držitelům evropského průkazu osoby se zdravotním postižením nebo evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením, kteří jejich území navštěvují nebo na něm pobývají.

3. Tato směrnice se nevztahuje na:

a) dávky v oblasti sociálního zabezpečení podle nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009;

b) zvláštní příspěvkové nebo nepříspěvkové peněžité dávky nebo věcné dávky v oblasti sociálního zabezpečení, sociální ochrany nebo zaměstnanosti;

c) sociální pomoc upravenou čl. 24 odst. 2 směrnice 2004/38/ES;

d) placené nebo neplacené služby, které jsou poskytovány za účelem dlouhodobého začlenění, habilitace nebo rehabilitace osob se zdravotním postižením;

e) zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení pro přístup ke službám poskytovaným osobám se zdravotním postižením, které zohledňují jejich individuální potřeby, a za splnění dodatečných kritérií, na základě individuálního posouzení nebo rozhodnutí o nároku na konkrétní služby.

4. Touto směrnicí není dotčena pravomoc členských států stanovit podmínky pro posuzování a uznávání statusu osoby se zdravotním postižením nebo nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení ani pro přiznání práva na parkovací podmínky a zařízení vyhrazené pro osoby se zdravotním postižením. Není jí dotčena pravomoc členských států vydávat na celostátní, regionální nebo místní úrovni osvědčení o zdravotním postižení, průkaz osoby se zdravotním postižením nebo jiný formální doklad pro osoby se zdravotním postižením, včetně rozhodnutí o nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení.

5. Touto směrnicí není dotčena pravomoc členských států poskytovat zvláštní výhody nebo zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení, jako je bezplatný vstup nebo snížené tarify pro osoby se zdravotním postižením, včetně takových osob využívajících asistenční zvířata, a pro osobu či osoby, které doprovázejí osoby se zdravotním postižením nebo jim pomáhají, včetně jejich osobních asistentů, nebo jejich poskytování vyžadovat.

6. Touto směrnicí nejsou dotčena práva, která pro osoby se zdravotním postižením nebo pro osoby, které je doprovázejí nebo jim pomáhají, včetně jejich osobních asistentů, nebo pro asistenční zvířata mohou vyplývat z jiných ustanovení práva Unie nebo vnitrostátních právních předpisů, kterými se právo Unie provádí, včetně práv, která poskytují zvláštní výhody, zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení. Pro přístup k právům uvedeným v tomto odstavci nebo pro výkon těchto práv, pro něž může být v souladu s právem Unie vyžadováno osvědčení o zdravotním postižení, průkaz osoby se zdravotním postižením nebo jiný formální doklad pro osoby se zdravotním postižením, se evropský průkaz osoby se zdravotním postižením jako doklad o zdravotním postižení nevyžaduje, ledaže se příslušný členský stát rozhodne sloučit vnitrostátní osvědčení o zdravotním postižení, průkaz osoby se zdravotním postižením nebo jiný formální doklad pro osoby se zdravotním postižením s evropským průkazem osoby se zdravotním postižením.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „občanem Unie“ osoba, která je státním příslušníkem některého členského státu;

2) „rodinným příslušníkem“ rodinný příslušník, jak je vymezen v čl. 2 bodu 2 směrnice 2004/38/ES nebo v čl. 3 odst. 2 uvedené směrnice, občana Unie vykonávajícího své právo na volný pohyb, a to bez ohledu na jeho státní příslušnost;

3) „osobami se zdravotním postižením“ osoby mající dlouhodobé fyzické, duševní, mentální nebo smyslové postižení, které v interakci s různými překážkami může bránit jejich plnému a účinnému zapojení do společnosti na rovnoprávném základě s ostatními;

4) „osobním asistentem“ osoba, která doprovází osobu se zdravotním postižením nebo jí pomáhá a která je za takovou uznána v souladu s vnitrostátním právem nebo praxí;

5) „zvláštními podmínkami nebo přednostním zacházením“ jakékoliv zvláštní podmínky, včetně těch, které se týkají finančních podmínek, nebo jakékoliv rozdílné zacházení související s pomocí a podporou poskytované osobám se zdravotním postižením nebo případně osobám, které je doprovázejí nebo jim pomáhají, včetně osobních asistentů, nebo asistenčním zvířatům, bez ohledu na to, zda jsou tyto podmínky nebo toto zacházení poskytovány dobrovolně nebo jsou uloženy na základě právní povinnosti;

6) „parkovacími podmínkami a zařízeními“ parkovací místo vyhrazené pro osoby se zdravotním postižením nebo případně pro osoby, které je doprovázejí nebo jim pomáhají, včetně osobních asistentů, a to buď výhradně, nebo obecně, jakož i veškeré související parkovací výhody nebo přednostní podmínky poskytované osobám se zdravotním postižením bez ohledu na to, zda jsou poskytovány dobrovolně nebo jsou uloženy na základě právní povinnosti;

7) „krátkodobým pobytem“ návštěva nebo pobyt v jiném členském státě v délce až tří měsíců;

8) „asistenčním zvířetem“ zvíře, které poskytuje pomoc nebo plní úkoly ve prospěch osoby se zdravotním postižením v souladu s vnitrostátním právem či praxí.

Článek 4

Příjemci

Tato směrnice se vztahuje na:

a) občany Unie a rodinné příslušníky, jejichž status osoby se zdravotním postižením nebo nárok na konkrétní služby na základě zdravotního postižení je uznán příslušnými orgány nebo subjekty v jejich členském státě bydliště, a to též prostřednictvím osvědčení o zdravotním postižení, průkazu osoby se zdravotním postižením nebo jakéhokoliv jiného formálního dokladu vydaného v souladu s vnitrostátními pravomocemi, praxí a postupy, a které může doprovázet nebo jimž může pomáhat další osoba, nebo v případě potřeby další osoby, včetně osobních asistentů, nebo asistenční zvířata, což může být vyznačeno písmenem „A“ na jejich evropském průkazu osoby se zdravotním postižením;

b) občany Unie a rodinné příslušníky, jejichž práva na parkovací podmínky a zařízení vyhrazená pro osoby se zdravotním postižením jsou uznána příslušnými orgány nebo subjekty v jejich členském státě bydliště, a to též prostřednictvím parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením nebo jiného dokladu vydaného v souladu s vnitrostátními pravomocemi, praxí a postupy, a které může doprovázet nebo jimž může pomáhat další osoba, nebo v případě potřeby další osoby, včetně osobních asistentů.

Pokud jde o písmeno a) prvního pododstavce, lze písmeno „A“ rovněž doplnit na evropský průkaz osoby se zdravotním postižením u osob se zvýšenou potřebou podpory v souladu s vnitrostátním právem a praxí.

Článek 5

Rovný přístup osob se zdravotním postižením ke zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby držitelé evropského průkazu osoby se zdravotním postižením při cestách do jiného členského státu, než ve kterém mají bydliště, nebo při návštěvě takového členského státu měli přístup ke všem zvláštním podmínkám nebo přednostnímu zacházení, které jsou poskytovány v souvislosti se službami, činnostmi a zařízeními uvedenými v čl. 2 odst. 1, a to za stejných podmínek, za nichž jsou poskytovány osobám se zdravotním postižením, které jsou držiteli osvědčení o zdravotním postižení, průkazu osoby se zdravotním postižením nebo jiného formálního dokladu uznávajícího v tomto členském státě jejich status osoby se zdravotním postižením nebo nárok na konkrétní služby na základě zdravotního postižení, pokud takové formální dokumenty existují.

2. Pokud není v této směrnici nebo v jiných právních předpisech Unie stanoveno jinak, přijmou členské státy nezbytná opatření, aby zajistily, že pokud zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení uvedené v odstavci 1 zahrnují výhodné podmínky pro osoby, které doprovázejí osoby se zdravotním postižením nebo jim pomáhají, včetně osobních asistentů, nebo zvláštní podmínky pro asistenční zvířata, jsou tyto výhodné nebo zvláštní podmínky poskytovány za stejných podmínek osobám, které doprovázejí držitele evropského průkazu osoby se zdravotním postižením nebo jim pomáhají, včetně osobních asistentů, nebo pro asistenční zvířata.

Článek 6

Rovný přístup osob se zdravotním postižením k parkovacím podmínkám a zařízením

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby držitelé evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením při cestách do jiného členského státu, než ve kterém mají bydliště, nebo při návštěvě takového členského státu měli přístup k parkovacím podmínkám a zařízením vyhrazeným pro osoby se zdravotním postižením za stejných podmínek, jaké jsou stanoveny pro držitele parkovacích průkazů pro osoby se zdravotním postižením vydaných v tomto členském státě.

2. Pokud není v této směrnici nebo v jiných právních předpisech Unie stanoveno jinak, přijmou členské státy nezbytná opatření, aby zajistily, že pokud parkovací podmínky a zařízení uvedené v odstavci 1 zahrnují výhodné podmínky pro osoby, které doprovázejí osoby se zdravotním postižením nebo jim pomáhají, včetně osobních asistentů, jsou tyto výhodné podmínky poskytovány za stejných podmínek osobám, které doprovázejí držitele evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením nebo jim pomáhají, včetně osobních asistentů.

KAPITOLA II

EVROPSKÝ PRŮKAZ OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM A EVROPSKÝ PARKOVACÍ PRŮKAZ PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽením

Článek 7

Formát, vzájemné uznávání, vydávání a platnost evropského průkazu osoby se zdravotním postižením

1. Každý členský stát zavede fyzickou verzi evropského průkazu osoby se zdravotním postižením podle společného standardizovaného a přístupného formátu stanoveného v příloze I. Členské státy zahrnou do fyzické verze průkazu QR kód a další digitální prvky, které používají elektronické prostředky k předcházení podvodům a boji proti nim, jak je stanoveno v aktech v přenesené pravomoci uvedených v odst. 7 písm. a), a to v přiměřené lhůtě po jejich přijetí a nejpozději 5. června 2028.

2. Evropské průkazy osoby se zdravotním postižením vydané členskými státy jsou vzájemně uznávány ve všech členských státech.

3. Příslušné orgány nebo subjekty v členských státech vydávají, obnovují nebo odebírají evropský průkaz osoby se zdravotním postižením v souladu se svými vnitrostátními pravidly, postupy a praxí. Aniž je dotčeno nařízení (EU) 2016/679, členské státy zajistí bezpečnost, integritu, pravost a důvěrnost osobních údajů shromažďovaných a uchovávaných pro účely této směrnice. Příslušný orgán nebo subjekt, který je odpovědný za vydávání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením, se považuje za správce ve smyslu čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 a odpovídá za zpracování osobních údajů. Spolupráce s externími poskytovateli služeb nevylučuje odpovědnost členského státu, která mu může vzniknout podle unijního nebo vnitrostátního práva v případě nedodržení povinností týkajících se osobních údajů.

4. Evropský průkaz osoby se zdravotním postižením vydává nebo obnovuje členský stát bydliště přímo nebo na žádost osoby se zdravotním postižením nebo v souladu s vnitrostátním právem na žádost oprávněné osoby. Pokud není evropský průkaz osoby se zdravotním postižením vydáván přímo, musí být osoby se zdravotním postižením o možnosti požádat o jeho vydání informovány. Průkaz se vydává nebo obnovuje příjemci bezplatně a ve stejné lhůtě, jaká platí pro vydávání osvědčení o zdravotním postižení, průkazů osoby se zdravotním postižením nebo jiných formálních dokladů nebo pro postup uznávání statusu osoby se zdravotním postižením nebo nároku na konkrétní služby na základě zdravotního postižení. Členské státy se mohou rozhodnout účtovat poplatek za náklady spojené s opětovným vydáním evropského průkazu osoby se zdravotním postižením v případě ztráty nebo poškození. Je-li takový poplatek účtován, členské státy zajistí, aby jeho výše nepřekročila příslušné administrativní náklady ani aby nebránila osobám se zdravotním postižením podat žádost o opětovné vydání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením či je od tohoto podání žádosti neodrazovala.

5. Evropský průkaz osoby se zdravotním postižením se vydává ve fyzické verzi a v přiměřené době poté, co Komise stanoví technické specifikace uvedené v čl. 9 odst. 2, se doplní o přístupnou digitální verzi. Osoby se zdravotním postižením mají možnost požádat o vydání fyzické verze, digitální verze, nebo obou verzí průkazu. Digitální verze neobsahuje více osobních údajů, než je v příloze I stanoveno pro fyzickou verzi. Osobní údaje obsažené v této digitální verzi jsou šifrovány a jsou zavedena technická preventivní opatření s cílem zajistit, aby paměťové médium přečetli pouze oprávnění uživatelé.

6. Dobu platnosti evropského průkazu osoby se zdravotním postižením určí vydávající členský stát. Členské státy zajistí, aby měl evropský průkaz osoby se zdravotním postižením co nejdelší dobu platnosti, a to případně s přihlédnutím k době platnosti osvědčení o zdravotním postižení, průkazu osoby se zdravotním postižením nebo jiného formálního dokladu nebo k délce trvání postupu, jehož prostřednictvím se uznává status osoby se zdravotním postižením nebo nárok na konkrétní služby, vydaných příslušným orgánem nebo subjektem členského státu bydliště osoby se zdravotním postižením.

7. Do 5. prosince 2025 přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14 s cílem doplnit tuto směrnici:

a) stanovením QR kódu a případně dalších nových digitálních prvků, které používají elektronické prostředky pro fyzickou verzi evropského průkazu osoby se zdravotním postižením k předcházení podvodům a boji proti nim, a

b) zavedením digitálních prvků, které zajišťují bezpečnost fyzické verze evropského průkazu osoby se zdravotním postižením, včetně vhodných bezpečnostních opatření pro osobní údaje v souladu s nařízením (EU) 2016/679, jakož i interoperabilitu, jako jsou společné unijní aplikace pro čtení údajů obsažených v digitálních prvcích ve fyzických verzích průkazu, které používají elektronické prostředky k předcházení podvodům a boji proti nim.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 14 akty v přenesené pravomoci s cílem změnit tuto směrnici úpravou datových polí standardizovaného formátu evropského průkazu osoby se zdravotním postižením uvedeného v příloze I, pokud jsou tyto úpravy nezbytné k tomu, aby bylo možno přizpůsobit formát technickému vývoji, předcházet padělání a podvodům, řešit zneužívání nebo nesprávné používání nebo zajistit interoperabilitu. V těchto aktech v přenesené pravomoci se členským státům poskytne dostatek času na provedení takových úprav.

Článek 8

Formát, vzájemné uznávání, vydávání a platnost evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením

1. Každý členský stát zavede fyzickou verzi evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením podle společného standardizovaného a přístupného formátu stanoveného v příloze II. Členské státy zahrnou do fyzické verze průkazu QR kód a další digitální prvky, které používají elektronické prostředky k předcházení podvodům a boji proti nim, jak je stanoveno v aktech v přenesené pravomoci uvedených v odst. 7 písm. a), a to v přiměřené lhůtě po jejich přijetí a nejpozději 5. června 2028.

2. Evropské parkovací průkazy pro osoby se zdravotním postižením vydané členskými státy jsou vzájemně uznávány ve všech členských státech.

3. Příslušné orgány nebo subjekty v členských státech vydávají, obnovují nebo odebírají evropský parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením v souladu se svými vnitrostátními pravidly, postupy a praxí. Aniž je dotčeno nařízení (EU) 2016/679, členské státy zajistí bezpečnost, integritu, pravost a důvěrnost osobních údajů shromažďovaných a uchovávaných pro účely této směrnice. Příslušný orgán nebo subjekt, který je odpovědný za vydávání evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením, se považuje za správce ve smyslu čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 a odpovídá za zpracování osobních údajů. Spolupráce s externími poskytovateli služeb nevylučuje odpovědnost členského státu, která mu může vzniknout podle unijního nebo vnitrostátního práva v případě nedodržení povinností týkajících se osobních údajů.

4. Evropský parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením vydává nebo obnovuje členský stát bydliště na žádost osoby se zdravotním postižením nebo v souladu s vnitrostátním právem na žádost oprávněné osoby. Průkaz se vydává nebo obnovuje v přiměřené lhůtě ode dne podání žádosti, přičemž tato lhůta nepřesáhne 90 dnů, pokud neprobíhají požadovaná posouzení. Členské státy mohou evropský parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením vydávat a obnovovat bezplatně, nebo mohou účtovat poplatek za náklady spojené s jeho vydáním a obnovením. Je-li takový poplatek účtován, členské státy zajistí, aby jeho výše nepřekročila příslušné administrativní náklady ani aby nebránila osobám se zdravotním postižením podat žádost o evropský parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením či je od tohoto podání žádosti neodrazovala.

5. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby evropský parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením nahradil všechny stávající parkovací průkazy pro osoby se zdravotním postižením vydané v souladu s doporučením 98/376/ES na celostátní, regionální nebo místní úrovni, a to na základě žádosti příjemce o jeho vydání a v každém případě do 5. prosince 2029. Do uvedeného data mohou členské státy povolit, aby parkovací průkazy pro osoby se zdravotním postižením vydané před 5. červnem 2028 v souladu s doporučením 98/376/ES měly na jejich území stejný účinek jako evropský parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením.

6. Evropský parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením se vydává nebo obnovuje ve fyzické verzi. Členské státy se mohou rozhodnout, že poté, co Komise stanoví technické specifikace uvedené v čl. 9 odst. 2, doplní fyzickou verzi průkazu o digitální verzi. V členských státech, kde je fyzická verze průkazu doplněna o digitální verzi, mohou osoby se zdravotním postižením požádat o vydání fyzické verze průkazu, a přejí-li si to, jak o fyzickou, tak digitální verzi průkazu. Digitální verze neobsahuje více osobních údajů, než je v příloze II stanoveno pro fyzickou verzi. Osobní údaje obsažené v této digitální verzi jsou šifrovány a jsou zavedena technická preventivní opatření s cílem zajistit, aby paměťové médium přečetli pouze oprávnění uživatelé.

7. Do 5. prosince 2025 přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14 s cílem doplnit tuto směrnici:

a) stanovením QR kódu a případně dalších nových digitálních prvků, které používají elektronické prostředky pro fyzickou verzi evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením k předcházení podvodům a boji proti nim, a

b) zavedením společných technických specifikací, které zajišťují bezpečnost fyzické verze evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením, včetně vhodných bezpečnostních opatření pro osobní údaje v souladu s nařízením (EU) 2016/679, jakož i interoperabilitu, jako jsou společné unijní aplikace pro čtení údajů obsažených v digitálních prvcích ve fyzických verzích průkazu, které používají elektronické prostředky k předcházení podvodům a boji proti nim.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 14 akty v přenesené pravomoci s cílem změnit tuto směrnici úpravou datových polí standardizovaného formátu evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením uvedeného v příloze II, pokud jsou tyto úpravy nezbytné k tomu, aby bylo možno přizpůsobit formát technickému vývoji, předcházet padělání a podvodům, řešit zneužívání nebo nesprávné používání nebo zajistit interoperabilitu. V těchto aktech v přenesené pravomoci se členským státům poskytne dostatek času na provedení takových úprav.

KAPITOLA III

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 9

Digitální verze a společné technické specifikace

1. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví přístupné digitální verze evropského průkazu osoby se zdravotním postižením, obsahující datová pole stanovená v příloze I, a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením, obsahující datová pole stanovená v příloze II, a zajistí interoperabilitu.

2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví společné technické specifikace paměťového média digitální verze evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením pro záležitosti, jako je ověřování platnosti evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením a jejich sériového nebo evidenčního čísla, pro kontrolu jejich pravosti, pro předcházení padělání a podvodům, pro čtení těchto průkazů v jednotlivých členských státech a pro jejich používání v rámci peněženky digitální identity na úrovni Unie.

3. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 1 a 2 se přijímají přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 2.

4. Před přijetím prováděcích aktů uvedených v odstavcích 1 a 2 vede Komise konzultace s osobami se zdravotním postižením a organizacemi, které je zastupují, jakož i s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([23]).

Článek 10

Dohled a dodržování předpisů

1. Členské státy s podporou Komise přijmou veškerá nezbytná opatření, aby předcházely riziku padělání a podvodů, a aktivně bojují proti podvodnému vydávání, podvodnému používání a proti padělání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením.

2. V případě, že se členský stát na svém území setká se závažnými nebo systematickými případy zneužívání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením nebo evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením vydaných jiným členským státem, informuje o tom vydávající členský stát. Vydávající členský stát zajistí vhodná následná opatření v souladu s vnitrostátním právem nebo praxí. Členské státy si vyměňují informace týkající se zneužívání uvedených průkazů.

3. Členské státy provádějí podle potřeby kontroly dodržování povinností vyplývajících z evropského průkazu osoby se zdravotním postižením nebo evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením a odpovídajících práv osob se zdravotním postižením, které jsou držiteli těchto průkazů, a to i pokud jde o asistenční zvířata, a osob, které osoby se zdravotním postižením doprovázejí nebo jim pomáhají, včetně jejich osobních asistentů.

([23]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

Článek 11

Přístupnost informací a zvyšování povědomí

1. Členské státy zveřejní podmínky, pravidla, praxe a postupy pro vydávání, obnovování nebo odebírání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením v přístupných formátech, včetně digitálních a snadno čitelných formátů, a na požádání v podpůrných formátech vyžádaných osobami se zdravotním postižením.

2. Členské státy přijmou vhodná opatření ke zvýšení povědomí veřejnosti a informování osob se zdravotním postižením a organizací, které je zastupují, mimo jiné přístupnými způsoby, o existenci a podmínkách získání, používání nebo obnovení evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením. Komise ve spolupráci s členskými státy uspořádá unijní osvětovou kampaň a průběžně podporuje zvyšování povědomí a šíření informací o provádění této směrnice.

3. Členské státy přijmou opatření ke zvýšení povědomí o existenci a používání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením mezi veřejnými orgány a soukromými subjekty a tyto orgány a subjekty vybízejí, aby osobám se zdravotním postižením dobrovolně poskytovaly zvláštní podmínky nebo přednostní zacházení a parkovací podmínky a zařízení v rámci co nejširšího rozsahu služeb, jiných činností a zařízení.

4. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se poskytují bezplatně a jasným, srozumitelným, uživatelsky přívětivým a snadno přístupným způsobem v souladu s příslušnými požadavky na přístupnost služeb stanovenými v příloze I směrnice (EU) 2019/882, a to i prostřednictvím oficiálních internetových stránek veřejných orgánů nebo jinými vhodnými prostředky.

Článek 12

Příslušné orgány nebo subjekty a kontaktní místa

1. Členské státy určí jeden nebo více příslušných orgánů nebo subjektů odpovědných za vydávání, obnovování a odebírání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením.

2. Členské státy určí jedno nebo více vnitrostátních kontaktních míst s cílem usnadnit dialog mezi členskými státy a Komisí o řádném provedení této směrnice ve vnitrostátním právu a jejím uplatňování. Do 5. června 2025 informují členské státy o svých vnitrostátních kontaktních místech Komisi.

Článek 13

Organizace zastupující osoby se zdravotním postižením

Členské státy zajistí, aby organizace zastupující osoby se zdravotním postižením byly aktivně konzultovány a zapojeny do přípravy, provádění a hodnocení evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením.

KAPITOLA IV

PŘENESENÉ A PROVÁDĚCÍ PRAVOMOCI

Článek 14

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 7 a 8 a v čl. 8 odst. 7 a 8 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 4. prosince 2024. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 7 a 8 a v čl. 8 odst. 7 a 8 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s osobami se zdravotním postižením a organizacemi, které je zastupují, jakož i s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 7 nebo 8 nebo čl. 8 odst. 7 nebo 8 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Vymáhání a opravné prostředky

1. Členské státy zajistí, aby byly k dispozici odpovídající a účinné prostředky pro zajištění souladu s touto směrnicí a pro její vymáhání.

2. Prostředky uvedené v odstavci 1 zahrnují:

a) ustanovení, která v souladu s vnitrostátním právem a praxí umožňují osobám se zdravotním postižením nebo jimi určeným zástupcům jednajícím jejich jménem a s jejich souhlasem či se souhlasem jejich poručníka či opatrovníka podat odvolání proti rozhodnutí příslušných orgánů nebo subjektů o vydání, obnovení nebo odebrání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením nebo evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením;

b) ustanovení, podle nichž mohou osoby se zdravotním postižením podat návrh na zahájení řízení podle vnitrostátního práva u soudu nebo u příslušných správních orgánů v případě nedodržení povinností nebo práv stanovených v této směrnici a ve vnitrostátních předpisech, kterými se tato směrnice provádí;

c) ustanovení, podle nichž může jeden nebo více z následujících subjektů, jak jsou určeny vnitrostátním právem, jednat v souladu s vnitrostátním právem a praxí jménem osob se zdravotním postižením nebo na podporu osob se zdravotním postižením v zájmu ochrany jejich práv a s jejich souhlasem před soudy nebo příslušnými správními orgány ve všech soudních nebo správních řízeních stanovených pro účely vymáhání plnění povinností vyplývajících z této směrnice:

   i) veřejnoprávní subjekty;

   ii) soukromá sdružení, organizace nebo jiné právní subjekty, které mají oprávněný zájem na dodržování této směrnice, jako jsou organizace zastupující osoby se zdravotním postižením.

Článek 17

Nedodržení předpisů a sankce

1. Členské státy stanoví v souladu s vnitrostátním právem a praxí pravidla pro vhodná opatření, jako jsou sankce, která se vztahují na veřejné orgány nebo veřejnoprávní subjekty nebo soukromé subjekty v případě nedodržení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice, a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování.

2. Stanovená opatření musí být účinná, přiměřená a odrazující a jejich součástí musí být i účinné nápravné opatření.

Článek 18

Přístup k informacím

1. Členské státy zajistí, aby veřejné orgány zveřejnily informace o zvláštních podmínkách nebo přednostním zacházení a o parkovacích podmínkách a zařízeních, které poskytují osobám se zdravotním postižením podle článků 5 a 6, a to i prostřednictvím svých internetových stránek, pokud je mají, nebo jinými vhodnými prostředky.

Každý členský stát zřídí vnitrostátní internetové stránky obsahující obecné informace o cíli a používání evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením, případně včetně odkazů na příslušné orgány nebo subjekty odpovědné za vydávání, obnovování a odebírání těchto průkazů. Tyto internetové stránky rovněž obsahují dostupné obecné informace o zvláštních podmínkách nebo přednostním zacházení, které veřejné orgány poskytují osobám se zdravotním postižením, a přesměrují uživatele na konkrétní internetové stránky příslušných veřejných orgánů, kde obdrží konkrétnější informace. Internetové stránky mohou rovněž obsahovat tento typ informací od soukromých subjektů na vnitrostátní úrovni.

2. Členské státy rovněž podněcují ~~s~~soukromé subjekty k tomu, aby zveřejňovaly informace o zvláštních podmínkách nebo přednostním zacházení a o parkovacích podmínkách a zařízeních, které poskytují podle článků 5 a 6, v přístupných formátech.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se poskytují bezplatně jasným, srozumitelným, uživatelsky přívětivým a snadno přístupným způsobem, prostřednictvím oficiálních internetových stránek veřejných orgánů nebo soukromých subjektů, pokud je mají, anebo jinými vhodnými prostředky v souladu s příslušnými požadavky na přístupnost služeb stanovenými v příloze I směrnice (EU) 2019/882.

4. V souladu s příslušnými právními předpisy Unie provozovatelé služeb přeshraniční osobní dopravy případně zajistí, aby byly cestujícím, kteří jsou držiteli evropského průkazu osoby se zdravotním postižením, poskytovány nebo dány k dispozici srozumitelné informace o zvláštních podmínkách nebo přednostním zacházení, které se vztahují na jednotlivé části jejich cesty.

Článek 19

Internetové stránky Unie

1. Do 5. prosince 2028 zřídí Komise internetové stránky Unie vyhrazené pro informace týkající se evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením. Tyto internetové stránky Unie obsahují odkazy na vnitrostátní internetové stránky uvedené v čl. 18 odst. 1 druhém pododstavci.

2. Internetové stránky Unie jsou k dispozici ve všech úředních jazycích Unie, mezinárodním znakovém jazyce a národních znakových jazycích členských států, jakož i v přístupných a snadno čitelných formátech v souladu s příslušnými požadavky na přístupnost služeb stanovenými v příloze I směrnice (EU) 2019/882. Informace uvedené na internetových stránkách Unie musí být snadno srozumitelné, aniž by míra jejich složitosti překročila stupeň B1 (středně pokročilý) podle společného evropského referenčního rámce pro jazyky Rady Evropy.

Článek 20

Podávání zpráv a hodnocení

1. Do 5. června 2031 a poté každé čtyři roky podá Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávu o uplatňování této směrnice.

2. Zpráva podle odstavce 1 se s ohledem na sociální, hospodářský, technologický a jiný relevantní vývoj zabývá mimo jiné používáním evropského průkazu osoby se zdravotním postižením a evropského parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením, zejména dopadem jakýchkoli poplatků, tím, do jaké míry je při provádění této směrnice dosahováno jejích cílů, jakož i jejím vzájemným působením s jinými relevantními právními akty Unie, a to s cílem posoudit potřebu přezkumu této směrnice.

Zpráva rovněž obsahuje analýzu konkrétních situací znevýhodnění vyplývajících z diskriminace z důvodu příslušnosti ke dvěma či více skupinám, kterou se rozumí diskriminace na základě kombinace zdravotního postižení a jakýchkoli jiných důvodů chráněných podle směrnic Rady 79/7/EHS ([24]), 2000/43/ES ([25]), 2000/78/ES ([26]) nebo 2004/113/ES ([27]), se zvláštním zaměřením na ženy a dívky se zdravotním postižením.

3. Do 5. června 2029 provede Komise posouzení veškerých zbývajících nedostatků týkajících se volného pohybu osob se zdravotním postižením. Komise výsledek tohoto posouzení náležitě zohlední při rozhodování o tom, zda jsou k řešení těchto nedostatků zapotřebí další opatření na úrovni Unie.

4. Členské státy sdělí Komisi na její žádost a včas informace, které Komise potřebuje pro vypracování zprávy podle odstavce 1.

5. Zpráva podle odstavce 1 přihlédne k názorům osob se zdravotním postižením, příslušných nevládních organizací, zejména organizací zastupujících osoby se zdravotním postižením, a zúčastněných stran v oblasti hospodářství.

Článek 21

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 5. června 2027 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Znění těchto předpisů sdělí neprodleně Komisi.

Použijí tyto předpisy od 5. června 2028.

2. Předpisy podle odstavce 1 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 22

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

([24]) Směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 6, 10.1.1979, s. 24).

([25]) Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22).

([26]) Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16).

([27]) Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování (Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37).

Článek 23

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 23. října 2024.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předseda*
R. METSOLA	ZSIGMOND B. P.

PŘÍLOHA I

FORMÁT EVROPSKÉHO PRŮKAZU OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

PŘEDNÍ STRANA: text „European Disability Card“ (Evropský průkaz osoby se zdravotním postižením) v angličtině a v jednom či více úředních jazycích vydávajícího členského státu.

ZADNÍ STRANA: informace, o nichž rozhodne vydávající členský stát, v jednom či více úředních jazycích tohoto členského státu.

1. Velikost průkazu odpovídá formátu ID-1 stanovenému normou ISO/IEC 7810.

2. Průkaz obsahuje:

   — fotografii držitele průkazu,

   — příjmení a jméno držitele průkazu,

   — datum narození držitele průkazu,

   — sériové nebo evidenční číslo průkazu.

3. Barva průkazu je tmavě modrá a světle modrá v souladu s obrázkem uvedeným v této příloze, přičemž referenční hodnoty jsou:

   — tmavě modrá: CMYK 100, 90, 10, 0,

   RGB 0, 68, 148,

   — světle modrá: CMYK 94, 63, 7, 1,

   RGB 0, 110, 183.

4. Na průkazu je uvedeno datum vydání a datum skončení platnosti.

5. Průkaz obsahuje kód země v kruhu 12 hvězd symbolizujícím Unii.

6. Použije se písmo Arial Regular nebo, není-li to možné, jiné bezpatkové písmo. Mezi barvami popředí a pozadí musí být dostatečný kontrast.

7. Nápis „European Disability Card“ („Evropský průkaz osoby se zdravotním postižením“) v angličtině a v jednom či více úředních jazycích vydávajícího členského státu je zobrazen písmem Arial Regular a Braillovým písmem o rozměrech podle normy Marburg.

8. Lze doplnit písmeno „A“ (tiskem a Braillovým písmem), pokud podle průkazu může být osoba se zdravotním postižením doprovázena jedním nebo více osobními asistenty nebo jinými osobami, které ji doprovázejí nebo jí pomáhají, uznanými v souladu s vnitrostátním právem nebo praxí, anebo asistenčními zvířaty. Písmeno „A“ lze rovněž doplnit v případě osob se zdravotním postižením se zvýšenou potřebou podpory v souladu s vnitrostátními právem nebo praxí.

9. Kód QR a další možné digitální prvky využívající elektronické prostředky pro předcházení podvodům se doplní po přijetí aktů v přenesené pravomoci uvedených v čl. 7 odst. 7 písm. a). Digitální prvky ve fyzické verzi průkazu mohou obsahovat více osobních údajů, než je touto přílohou stanoveno pro fyzickou verzi. Přístup k těmto údajům je však omezen na veřejné orgány vydávajících členských států a pouze na oprávněné uživatele. Zpracovávání těchto osobních údajů musí být v souladu s nařízením (EU) 2016/679.

10. Záznamy se uvádějí v angličtině a v jednom či více úředních jazycích vydávajícího členského státu. Pokud si členský stát přeje uvést záznamy v jazyce jiném než anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, irském, italském, chorvatském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském nebo švédském, učiní tak, aniž jsou dotčena ostatní ustanovení této přílohy. Pokud členský stát provádí záznamy v bulharštině nebo řečtině, vystaví verzi průkazu s přepisem do latinky.

PŘÍLOHA II

FORMÁT EVROPSKÉHO PARKOVACÍHO PRŮKAZU PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

PŘEDNÍ STRANA

ZADNÍ STRANA

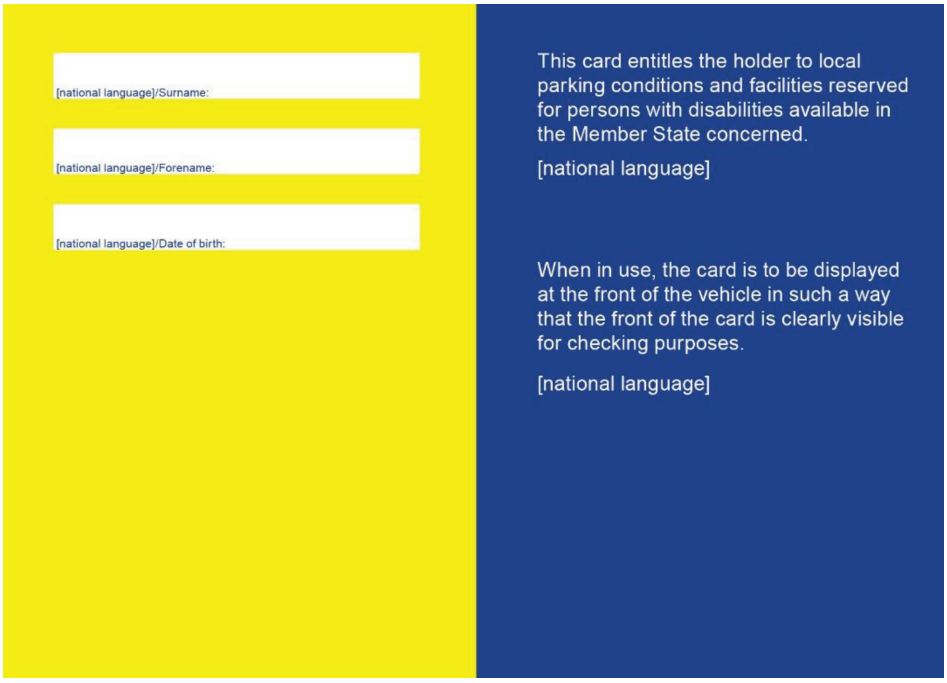

1. Velikost průkazu je:

— výška: 106 mm,

— šířka: 148 mm.

2. Barva průkazu je tmavě modrá a žlutá v souladu s obrázkem uvedeným v této příloze, přičemž referenční hodnoty jsou:

— tmavě modrá: CMYK 100, 90, 10, 0,

RGB 0, 68, 148,

— žlutá: CMYK 94, 63, 7, 1,

RGB 255, 237, 0.

3. Průkaz je na přední i zadní straně svisle rozdělen na dvě části.

a) Levá část přední strany obsahuje:

— tmavě modrý symbol osoby na vozíku na žlutém podkladu,

— datum vydání a datum skončení platnosti průkazu,

— sériové číslo průkazu,

— název vydávajícího orgánu nebo organizace,

— registrační značku vozidla, pokud je průkaz přiřazen k vozidlu a členský stát to požaduje; v případě členských států, které nepožadují uvedení registrační značky, průkaz příslušné datové pole neobsahuje.

b) Pravá část přední strany obsahuje:

— hůlkovým písmem nápis „European Parking Card for persons with disabilities“ („Evropský parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením“) v angličtině a v jednom či více úředních jazycích vydávajícího členského státu a Braillovým písmem o rozměrech podle normy Marburg,

— jako pozadí rozlišovací kód vydávajícího členského státu v kruhu 12 hvězd symbolizujícím Unii,

— kód QR a další možné digitální prvky využívající elektronické prostředky pro předcházení podvodům se doplní po přijetí aktů v přenesené pravomoci uvedených v čl. 8 odst. 7 písm. a).

Digitální prvky ve fyzické verzi průkazu mohou obsahovat více osobních údajů, než je touto přílohou stanoveno pro fyzickou verzi. Přístup k těmto údajům je však omezen na veřejné orgány vydávajících členských států a pouze na oprávněné uživatele. Zpracovávání osobních údajů musí být v souladu s nařízením (EU) 2016/679.

c) Levá část zadní strany obsahuje:

— příjmení a jméno držitele průkazu;

— datum narození držitele průkazu.

d) Pravá část zadní strany obsahuje v angličtině a v jednom či více úředních jazycích vydávajícího členského státu:

— prohlášení: „Tento průkaz opravňuje držitele k využívání místních parkovacích podmínek a zařízení vyhrazených pro osoby se zdravotním postižením, které jsou k dispozici v dotčeném členském státě.“,

— prohlášení: „Při použití musí být tento průkaz vystaven vpředu ve vozidle tak, aby přední část průkazu byla dobře viditelná pro účely kontroly.“

4. Záznamy se uvádějí v angličtině a v jednom či více úředních jazycích vydávajícího členského státu. Pokud si členský stát přeje uvést záznamy v jazyce jiném než anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, irském, italském, chorvatském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském nebo švédském, učiní tak, aniž jsou dotčena ostatní ustanovení této přílohy. Pokud členský stát provádí záznamy v bulharštině nebo řečtině, vystaví verzi průkazu s přepisem do latinky.